

»Målinger kan give børn et bedre liv«



Målinger har et dårligt ry i uddannelsesdebatten. Men målinger er med til at skabe et mere retfærdigt uddannelsessystem. Det mener den anerkendte professor JACK SHONKOFF fra Harvard University.

Af CAMILLA MEHLSSEN

Test og målinger lyder umiddelbart som noget, der stopper ethvert tilløb til leg. Men står det til Harvard-professor Jack Shonkoff, er de rette målinger netop det, der skal til for at give leg mere plads i børns institutionelle liv. "Vi har brug for gode metoder til at måle værdien af det, der er vigtigt for læring – som for eksempel leg. Vi må nytænke målinger," lød det fra Shonkoff, da han for nylig besøgte Danmark for at tale om legens betydning for læring på LEGO-fondens årlige "Idea Conference".

Shonkoff er daglig leder af Center on the Developing Child, Harvard University, der

søger at skabe forskningsbaseret innovation, som kan forbedre udsatte børns muligheder. Centret blev stiftet i 2006 ud fra den antagelse, at et samfunds vitalitet og bæredygtighed hviler på, hvordan det skaber muligheder for, at alle børn kan opnå deres fulde potentiale. Centret har især fokus på den tidlige indsats og anser de rammer, samfundet opstiller for børns udvikling, som forudsætninger for økonomisk vækst, en stærk sammenhængskraft og et lige samfund.




Jack Shonkoff, hvorfor er du optaget af, hvordan vi måler børns udvikling og læring?

"Jeg er interesseret i målinger, for jeg er optaget af at forbedre børns læring, helbred og liv. Den eneste måde, jeg kan vide, om vores tiltag på centret gør en forskel for børn, er ved at måle dem. Alle, der arbejder med at

forbedre udsatte børns liv, må måle effekten af indsatserne. På den måde kan målinger gøre verden til et bedre sted."

Umiddelbart tænker man ikke, at målinger gør verden bedre og forbedrer udsatte børns læring og liv – eller leg. Der er tværtimod en udbredt kritik af, at test og målinger snarere gør udsatte børn til tabere i uddannelsessystemet. Hvad siger du til den kritik?

"Målinger har et dårligt ry i uddannelsessektoren. Grunden til, at mange er modstandere af målinger, er, at målinger ofte deler børn op i dem, der klarer den, og dem, der ikke gør. Tankegangen i standardiserede test er, at du enten gør det godt eller dårligt. Det er ikke en human måde at måle på. Den brug af målinger støtter jeg ikke. Hvis vi bruger målinger til at kategorisere og stigmatisere børn, så gør vi



LEGO IDEA CONFERENCE

LEGO Fonden er hvert år vært ved en konference om børns udvikling i feltet mellem leg og læring i Billund. Ved dette års tre dage lange konference i april talte en række internationale topnavne inden for pædagogik, psykologi og uddannelses- og innovationsforskning.



verden til et værre sted. Men det betyder ikke, at vi skal smide målinger som sådan ud med badevandet. Vi bør i stedet se på, hvordan vi kan måle, så det forbedrer børns læring og udvikling. For mig er svaret, at vi skal nytænke den måde, vi måler på.”

Hvad mener du med, at vi må nytænke målinger?

”Vi bør nytænke, hvordan målinger kan blive en værdifuld strategi for læring og forståelse – frem for en strategi, der stempler, kategoriserer og bedømmer børn. Målinger kan, når de bruges rigtigt, hjælpe voksne med at give børn bedre muligheder – ved at vi evaluerer, hvad vi gør.”

Hvorfor skal vi nytænke målinger?

”Vi har brug for metoder til at måle værdien af det, der er vigtigt for læring. Det kan for eksempel være leg, samarbejde eller problemløsning. For det første er målinger den eneste måde at få folk (politikere og beslutningstagere, *red.*) til at forstå betydningen af for eksempel leg på. For det andet: Hvis vi ikke måler indsatserne, kan vi ikke måle effekten af dem. Vi bør aldrig forvente, at det

første, vi gør, virker. Den eneste måde, vi kan lære på, om det virker, er ved at måle det.”

Hvordan måler vi bedre? Hvordan nytænker vi?

”Udgangspunktet er, at vi må ændre tilgang og holdning til målinger. Lad os tæmme vilddyret – frem for at vende ryggen til målinger. Før vi kan svare på spørgsmålet: ’hvordan måler vi?’ må vi svare på spørgsmålet: ’hvorfor måler vi?’. Uden målinger kan vi ikke lære, for så handler det om, ’hvad synes du?’ og ikke om ’hvad ved vi?’ Sådan kan du ikke opbygge et videnskabeligt. Hvis to personer eksempelvis er uenige om effekten af et givent uddannelsesprogram eller en metode, er den eneste vej frem at måle det. Derudover så tvinger målinger os til at blive mere skarpe på, hvad vi skal have fokus på. Når du bruger målinger, må du være præcis. Behovet for præcision forbedrer det, vi gør. Jeg mener, uddannelsessektoren har brug for den form for præcision.”

Nogle mener, vi lever i målingens tidsalder, hvor alting skal måles og vejes. Hvad siger du til det argument? Er vi for optagede af at måle barnets udvikling?

”Det er ikke et spørgsmål om ’for mange målinger’, men snarere et spørgsmål om ’for mange af de forkerte målinger’. Hvis målingerne stigmatiserer barnet, så måler vi for meget. Og hvis målingerne presser barnet og tager det sjove ud af læring, så er det forkert. Men hvis vi prøver at forbedre undervisning til gavn for udsatte børn og ikke måler det undervejs, så måler vi ikke nok. Det er ikke godt nok at prøve noget. Du må også måle, om det virker.” ■



JACK P. SHONKOFF

Professor i børns sundhed og udvikling ved Harvard School of Public Health og Harvard Graduate School of Education og leder af Center on the Developing Child, Harvard University. Professor i pædiatri ved Harvard Medical School and Boston Children’s Hospital. Shonkoff er initiativtager til netværket Frontiers of Innovation, der på tværs af sektorer udforsker interventionsstrategier, der kan skabe gennembrud for udsatte børns udvikling og helbred.